

Colecția „Biblioteca medievală” a Editurii Polirom recomandă colaboratorilor săi următoarele proceduri și norme de redactare ale manuscriselor propuse spre publicare:

I. Proceduri în vederea propunerii unui manuscris spre publicare

1. Colecția „Biblioteca medievală” este interesată de publicarea bilingvă a lucrărilor de referință ale tradiției medievale filosofice, teologice, istorice, științifice sau literare din toate limbile Evului Mediu circumscris bazinului Mediteranei și continentului european.

2. Manuscrisele sunt propuse coordonatorului colecției și/sau editurii, pe adresele: alexbaum7@gmail.com, adrian.serban@polirom.ro.

3. Organizarea materialului predat trebuie să fie făcută în fișiere Word, separate pe secțiunile volumului. Este recomandată o diviziune care să conțină: 1. pagină de titlu și o notă introductivă scurtă, care precizează circumstanțele volumului. Această notă trebuie să conțină informații privitoare la sursele urmate în editarea sau reproducerea textului original; în cazul editării, este nevoie de o discuție filologică asupra principiilor urmate; 2. tabel cronologic (dacă e cazul); 3. planul lucrării (dacă e cazul); 4. text original (latin, grec, arab, ebraic etc.) 5. traducerea în limba română, cu note de final; 6. studiul exegetic; 7. indici, tabele cronologice (dacă e cazul); 8. o bibliografie comprehensivă a autorului și tratatului vizat, care cuprinde mai multe secțiuni (I. Ediții și traduceri ale operei, în ordine cronologică, II. Ediții ale surselor antice și medievale folosite, în ordine alfabetică, III. Exegeză folosită, în ordine alfabetică, IV. (eventual) o listă a lucrărilor deja traduse în limba română ale autorului volumului, în ordine cronologică); 9. cuprins; 10. eventual, sugestii în vederea alcătuirii copertii și a textului pentru coperta IV. (Eventualele reproduceri, tabele sau grafice sunt predate separat.)

Notă: În cazul edițiilor critice, textul original va avea aparatul filologic sub forma notelor de subsol, iar aparatul de surse sub forma notelor de final. Notele traducerii nu vor repeta decât în cazuri de comentariu justificat notele din aparatul critic și din cel al surselor. Ele pot în schimb să le dezvolte și să le argumenteze.

4. După predarea materialului în această formă recomandată și după obținerea acceptului provizoriu de publicare din partea editurii, el este examinat în cadrul consiliului științific al colecției, iar propunătorul intră în dialog cu unul dintre membrii acestui consiliu, cu cea mai apropiată competență în domeniul materialului vizat.

II. Norme de redactare

1. Fișierele sunt redactate în Word, iar în cazul textelor scrise cu alfabet latin, cu Times New Roman, corp 12, la o distanță de 1,5 rânduri. În cazul limbilor care folosesc alt alfabet, fontul va fi discutat în fiecare caz în parte. Este recomandată evitarea abuzului de cuvinte scrise cu litere aldine și evitarea celor subliniate.

2. Corespondența dintre prezența referințelor în diferite fișiere ale cărții și prezența lor în bibliografie este asigurată:

a) în cazul unei surse antice sau medievale: prin menționarea în note a autorului, a lucrării și a subdiviziunilor ei specifice, împreună cu paginația și rândurile ediției citate. De exemplu:

ARISTOTEL, *Categorii*, 1, 1a 2-3.

sau, în cazul unui autor scolastic:

GRIGORE DIN RIMINI, *Comentariu la Cartea Sentințelor, Prol.*, q. 5, a. 3, concl. 1, p. 174, l. 22-23.

și prin menționarea abrevierii corespondente referinței complete în bibliografie. De exemplu:

ARISTOTEL, *Categorii* = *Aristoteles graece ex recensione Immanuelis Bekkeri*, editat Academia Regia Borussica, Berlin, 1831, vol. I, pp. 1-15. Trad. rom.: ARISTOTEL, *Categorii*, traducere de Constantin NOICA, ed. Humanitas, București, 1994.

sau, respectiv:

GRIGORE DIN RIMINI, *Comentariu la Cartea Sentințelor* = GREGORIUS ARIMINENSIS, *Lectura super Primum et Secundum Sententiarum* - ed. D. Trapp - V. Marcolino - W. Eckermann - M. Santos Noya - W. Schultze - W. Simon - W. Urban - V. Vendland (*Spätmittelalter und Reformation Texte und Untersuchungen*, 6), Berlin - New York; t. I (Prol., et dist. 1-6):1981; t. II (dist. 7-17): 1982).

În cazul autorilor antici care au scris în altă limbă decât cea latină, dar referința îi vizează ca sursă latină, va fi citată ediția latină a operei lor. De exemplu:

ARIST. LAT., *Categ.* = ARISTOTELES LATINUS, *Categoriae vel Praedicamenta*, translatio Boethii - editio composita, ed. L. Minio-Paluello, (*Corpus philosophorum Medii Aevi. Aristoteles Latinus*, 1, 1-5) Bruges-Paris, Desclée de Brouwer, 1961.

În cazul edițiilor critice, pentru o formă cât mai abreviată a aparatului de surse, este recomandată și abrevierea convențională a numelui autorilor.

b) în cazul unei opere de exegeză: prin menționarea liberă a autorului și, eventual, a titlului lucrării în corpul textului, apoi prin menționarea numai în notă a formei standardizate a referinței bibliografice - exp: ADAMSON (2007), p. 30 - și prin menționarea abrevierii corespondente referinței complete în bibliografie (exp. ADAMSON (2007) = ADAMSON, Peter, *Al-Kindī* (Great medieval thinkers Series), Oxford University Press, Oxford, 2007.)

c) este recomandată evitarea notațiilor „*idem*”, „*ibidem*”, „*op. cit.*”, „*loc. cit.*”. Pot fi folosite notațiile specifice „p.” sau „pp.” pentru paginile unei lucrări tipărite, precum și „f.” sau „ff.” pentru *folio*-urile unui manuscris sau incunabul. În cazul repetării unei referințe, ea nu face apel la ocurența ei anterioară.

3. citările în bibliografie sunt așteptate sub forma următoare:

a) pentru surse anterioare anului 1800:

BOETH., *Cons.* = BOETHIUS, *De consolatione Philosophiae* - L. Bieler (ed.) (*CC SL*, 94), Brepols, Turnhout, 1957. Trad. rom.: BOETHIUS, *Consolarea Filosofiei*, ediție bilingvă, traducere de O. VEREȘ, îngrijire critică de A. BAUMGARTEN, postfață de A. PAPAĞAGI, comentarii de A. CRIVĂȚ, F. BOGOIU, I. BOTH, M. CLAUDIA, C. BEJAN, A. CORNEA, col. „Biblioteca Medievală”, Editura Polirom, Iași, 2011.

b) pentru surse posterioare anului 1800:

b1) pentru volume de exegeză:

BIANCHI (1999) = BIANCHI, L., *Censure et liberté intellectuelle à l'Université de Paris (XIIIe - XIVe siècles)*, ed. Les Belles Lettres, Paris, 1999.

b2) pentru studii în volume:

BRÎNZEI - SCHABEL (2014) = BRÎNZEI, M. - SCHABEL, C., „The Past, Present, and Future of Late Medieval Theology: The Commentary of Nicholas of Dinkelsbühl”, în ROSEMAN, P. (ed.), *Medieval Commentaries on the Sentences of Peter Lombard*, Vol. 3, ed. Brill, Leyde, 2014, pp. 174-266.

b3) pentru studii în reviste:

KALUZA (2005) = KALUZA, Z., „Topos *Translatio Studii w Krakowie po odnowieniu uniwersytetu*”, în *Przegląd Tomistyczny*, 11 (2005), pp. 71-150.

e) pentru manuscrise (a căror citare este întotdeauna completă, iar nu abreviată):

Wrocław, BU, 6130, Milich., II, 78, f. 176ra (r/v: *recto/verso*; a/b: coloanele, dacă există)

Londra (nu London), BL, Harley 3095, f. 45v.

f) pentru surse electronice:

ADAMSON (2015) = ADAMSON, Peter, „Al-Kindi”, în: *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (Spring 2015 Edition), Edward N. Zalta (ed.), URL = <<https://plato.stanford.edu/archives/spr2015/entries/al-kindi/>>, accesat la data de 5 februarie 2017.

4. Pentru abrevierea cărților Bibliei, este preferată o diferențiere:

a) pentru aparatul de surse al edițiilor critice, este recomandată forma internațională stabilită de editura Brepols pentru asemenea ediții: <http://www.corpuschristianorum.org/authors.html>

b) pentru notele de referință la traducerea în limba română, sunt recomandate abrevierile deja uzuale în cultura română:

<i>Vechiul Testament</i>		<i>Noul Testament</i>
Abd. = Abdias	Ios. = Iosua	Apoc.= Apocalipsa
Ag. = Agheu	Is. = Isaia	Col.= Coloseni
Am. = Amos	Iud. = Iudita	1-2 Cor.= Corinteni
Av. = Avacum (ebr. Habacuc)	Înț. = Înțelepciunea lui Solomon	Ef. =Efeseni
Bar. = Baruh	Jud. = Judecătorii	Evr.= Evrei
Bel = Bel și balaurul	Lev.= Leviticul	Flm.= Filimon
Cânt.= Cântarea Cântărilor	1-4 Mac.= Macabei	Flp.= Filipeni
1-2 Cron.= Cronici	Mal. = Maleahi	Fap.= Faptele Apostolilor
Dan.= Daniel	Naum = Naum	Gal.= Galateni
Deut.= Deuteronomul	Num. = Numerii	Iac.= Iacob
Ecl.= Ecclesiastul	Os.= Osea	In.= Ioan
Ep. Ier.= Epistola lui Ieremia	Plâng.= Plângerile lui Ieremia	1-3 In.= Epistolele lui Ioan
Est.= Estera	Prov.= Proverbele lui Solomon	Iuda = Iuda
Ex.= Exodul	Ps.= Psalmii	Lc.= Luca
1-2 Ezr.= Ezra	1-4 Rg.= Regi	Mc.= Marcu

Gen.= Geneza	Sir.= Înțelepciunea lui Sirah	Mt.= Matei
Ier.= Ieremia	Sof.= Sofonia	1-2 Pt.= Petru
Ez.= Ezechiel	Suz.= Suzana	Rom.= Romani
Ioel = Ioel	Tob.= Tobit	1-2 Tes.= Tesaloniceni
Iona = Iona	Zah.= Zaharia	1-2 Tim.= Timotei
Iov = Iov		Tit = Tit

5. Privitor la forma numelor autorilor medievali, decizia trebuie circumstanțiată în funcție de fiecare caz particular și a uzanțelor deja existente. Totuși, preponderent, este recomandabilă folosirea particulei „de” pentru titlurile nobiliare și a particulei „din” pentru situațiile care indică strict originea autorului.

6. Pentru datarea manuscriselor, când fluența discursului analitic o impune, este recomandată forma abreviată. Exemple:

s. IX	secolul IX
s. IX1	prima jumătate a secolului IX
s. IX2	a doua jumătate a secolului IX
s. IXi	prima treime a secolului IX
s. IXii	a doua treime a secolului IX a treia treime a secolului IX
s. IXiii	secolului IX începutul secolului IX
s. IXin	secolului IX mijlocul secolului IX
s. IXmed	sfârșitul secolului IX
s. IXex	sfârșitul secolului IX sau începutul secolului X
s. IX/X	secolului X între începutul secolului IX și sfârșitul secolului X

7. Este recomandabilă folosirea formelor românești ale ghilimelelor („”), păstrarea intactă, la bibliografie, a numelor străine așa cum apar ele în referință (ex. *London, Dresden, Moskva, La Rochelle, Sevilla, Firenze, Venezia*), dar folosirea, în discursul în limba română, a formelor conservate în uz (ex: *Londra, Florența, Dresda, Veneția, Moscova*).